

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 .
1/2 5 .

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriškem in Gradščanskem“ in „Kazipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne vez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici, št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlano naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah: za tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsake vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredok!“ Dr. J. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabuš) tiska in zal.

Velikanska blamaža in sijajni uspehi.

Velikanska blamaža je na strani naprednih akademikov, sijajni uspehi so pa na strani klerikalcev. Tako stoji namreč pisano v „Gorici“, glasilu goriškega nadškofa in kneza.

Da bo „Gorica“ kar najdebeleje lagala o manifestacijskem zborovanju naprednih akademikov, na to smo bili pripravljeni. Pri „Gorici“ pač ne more biti drugače. Tam se boji resnice, kakor se boji hudič križa.

„Gorica“ se baha in pravi, da je bilo navzočih v „Centralu“ v petek in soboto nad 200 katoliško-narodnih dijakov; pravi, da je bilo brez bogoslovcev nad 60 goriških katoliških dijakov — naprednih visokošolcev pa so videli 30.

Klerikalci so hitri v računanju v svoje korist. V takem slučaju, kakor je obravnavani, štejejo nasprotnike natanko, potem odbijejo, kolikor se jim zdi potrebno, na to pa se napihnejo in debelo zlažejo. Laž ima kratke noge. Spodbijmo jih ji, da se bo videla čista resnica.

Naprednih akademikov je prišlo na manifestacijsko zborovanje nad 50. Iz Ljubljane sta prišla 2, iz Trsta 1. — 50 akademikov je bilo domačih, goriških akademikov. Koliko pa je bilo klerikalnih domačih, goriških akademikov? Niti 10 ne. Z abiturienti skupaj jih je bilo 9. — Kaj je več 50 ali 9? Pri klerikalcih je 9 več kot 50. Drugače bi ne pisali tako neumno.

„Gorica“ piše, da je bilo vseh katoliških dijakov nad 200: to se pravi: visokošolcev in srednješolcev. — Vseh akademikov je bilo po izpovedi klerikalnega udeleženca navzočih v „Centralu“ 40; to je iz cele Slovenije in od drugod; všteti so v tem številu tudi goriški klerikalni akademiki. Torej po odbitku teh bi bilo navzočih goriških „katoliških“ dijakov okoli 50. — 50+40 je šele 90. Kje pa je ostala hrabra četa, da jih bo 200? Če štejemo naprej še semeniščnike,

vendar ne pridemo nikdar do 200. Laž je očita. Računi jo kažejo jasno. In saj smo jih vendar videli!

Glavno pa se pehajo klerikalci za tem, da bi pokazali, da v naši deželi, na Goriškem, imajo dijaško mladino v svojih pesteh. Zato govorijo, da je bilo goriškega „katoliškega“ dijaštva nad 60, naprednih akademikov pa komaj 30. Lepo so jo stuhtali klerikalci. Ravno še enkrat toliko jih imajo oni kolikor je naprednjakov — vse seveda le po njihovih računih.

Ali pred očmi treba imeti resnico: da je bilo goriških naprednih akademikov na manifestacijskem zborovanju 50, klerikalnih goriških niti 10. Šlo je akademizmu ferialnemu društvu „Adrija“ glavno za to, da se zbere obilo domačih akademikov — ki naj manifestujejo, da je skoro vsa akademična mladina na Goriškem protiklerikalna.

In to se je zgodilo, pa še na tak način, da se morajo lažem, katere trosijo sedaj okoli klerikalna trobila, krave smejati.

Pripeljali so klerikalci v Gorico svojih par akademikov, semeniščnike in pripeljali so srednješolske študente iz malega semenišča, pa so spravili skupaj komaj število 60 dijakov: srednješolcev med temi nad 50.

Nasproti temu številu pa stoji 50 naprednih akademikov — manifestantov.

To so številke, ki govorijo jasno ter kažejo vso klerikalno lažljivost o velikanski blamaži in sijajnih uspehih.

Mismo s to „velikansko blamažo“ popolnoma zadovoljni, privoščimo pa zajedno klerikalcem še dosti takih „sijajnih uspehov“.

DOPISI.

Iz ajdovskega okraja.

Šmarje, 23. avgusta. — Cesarjev rojstni dan! Kje se sploh dobi kak kraj v Avstriji, da ne bi slavili tega dneva. Mislim, da v celi

avstro-ogrski monarhiji ni kraja, izvemši Šmarje na Goriškem, da bi ga ne proslavljali na ta ali oni način. Navadno so se gošile vsako leto na ta dan pri nas velike cerkvene ceremonije. Že nedeljo prej je bila oznanjena v cerkvi velika slavnost. Toda letos je naš „veleprijazni“ Francelček gotovo pozabil in najbrže je tudi sedel na ušesih, da ni slišal iz bližnjih občin zvonjenja in pokanja topičev, ki so oznanjali rojstni dan. Maša za našega presvetlega cesarja ne prinese nič kaj profita. Naš Francelj pa rabi denar za bodoči klerikalni brlog, katerega je sezidal za svoje petoliznike in Marijine hčerke. Ali maše po rajnih, katerih ena se je brala baš isti dan, ne zamudi naš trebušnati Kranjec, kajti te prinesejo navadno mnogo svetlih kronic, zato je mašo za presvetlega prenesel menda za drugo leto. — No, nazadnje eno leto prej ali pozneje ni mnogo razlike, moč je močan, lahko bere kar po dve v enem dnevu. Najbrže jo je radi tega letos izpustil.

Spominjam se, da je bil naš nunc za časa volitev mnogo marljivejši kot sedaj. Sploh ni mu bilo škoda časa. Velepridno je agitiral med ljudstvom, češ, naj volijo na njegovo stran, toda naše zavedno ljudstvo se ni dalo premotiti.

Tudi zabava se nas fajmošter posebno rad. Večkrat zahaja med družbe v kopališča, kjer si išče revež razvedrila in zdravja. — No, mu ne zamerimo, zares je jako bolehen — tehta le borihi 120 kg. Toda pri tem se vendar ne sme pozabiti nastaviti kakega namestnika v Šmarjski županiji! Zgodilo se je, da je začasa njegovega bivanja v kopeli neki kmet smrtno zbolel. Kakor se spodobi kristjanu, bi bil tudi umirajoči mož rad previden s sv. zakramenti, zato so prihiteli njegovi v župnišče meneti, da je župnik doma. (On je bil namreč v kopeli.) Njegova izvežbana kuharica in gospodinja Rezka je rekla prišlecem, da naj gredo v sv. Križ na Vipavskem, ki je samo 1 1/2 uro daleč in uaj si tam poiščejo duhovna, ki naj bi opravil pri bolniku. To je vestnost našega Francelca, ki kaj rad pridiga o delavcih in rokodelcih, da kdor ne dela, ni vreden plačila. Zanj bi bil tale pogovor na mestu. Mogoče bo začasa

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglašje je plačati loco Gorice. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-80.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolake ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapušanski ulici, I. Bajt v kopališčni ulici, I. Matiusi v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trzinu tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

bire mošta takrat gotovo bolj prijazni Franjo Kranjec zatisnil eno oko in od vbogih kmetičev zahteval le polovico. Zlasti onim od toče prizadetim!??? Upajmo! — Saj tudi njegova Rezka ga včasih jako rada pohvali, češ: „Oh, kako se pridni in radodarni naš gospod!“ Zlasti berati so mu dobrodošli. Odpravi jih kar s celim omarjem in veliko vrečo živil. O, mi že poznamo svoje „papenhajmorce“!

Iz goriške okolice.

Iz Podgore. — (Kurat Golob proti izobrazbi.) — V soboto 15. t. m. pri maši ob 9. zjutraj je imel naš nunc običajno pridigo, v kojoj je vpletel tudi našo knjižnico. — Govoril je približno tako: „Bil je mladenič, kateri je imel raznovrstne knjige; vkupil je tudi moderno knjigo, da bi se kaj naučil; v ti knjigi je bilo pisano v prvi polovici popolno v katoliškem zmislu, v drugi polovici pa je bilo vse proti veri. Ko je mladenič zapazil, hotel ni, da bi bil v nevarnosti, je zato takoj knjigo proč vrge.“ — „Taka in enaka slaba, brezverska berila čitajo tudi naši podgorski fantje; take knjige vdobivajo v podgorski knjižnici, katere jim posojuje „Narodna prosveta“.

Iz tega je razvidno, kako skrbi naš nunc za izobrazbo ljudstva.

Domače vesti.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Jos. Bitežnik 8 K 40 vin., in sicer iz nabiralnika pri g. županu Ant. Mozetiču v Solkanu 5 K 30 vin., in pri g. gostilničarju Trpinu 3 K 10 vin. Hvala!

Za družbo sv. Cirila in Metoda so poslali mesto vstopnine k veselici v Šempasu dne 23. t. m. sledeči: Alojzij Humar iz Vrtojbe 2 K; Josip Mladovec iz Ozeljana, stanujoč v Trstu 1 K; Nekdo 1 K; Franc Špacapan iz Šempasa 1 K; Josip Špacapan iz Ozeljana 1 K; skupaj 6 K. Živeli!

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev.“

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Njihovi častniki bi vas radi videli, gospod.
— Nimam časa. So li plačani?
— Da, nocojšnjo noč.

Torej naj odidejo; naj se vrnejo v svoje gore, naj zakrijejo tam svojo sramoto, če so njihove gore dovolj visoke za to; ničesar več nimam opraviti z njimi, niti oni z menoj. In sedaj pojdite, Mordaunt.

— Predno odidem, pravi Mordaunt, vas imam nekaj vprašati, gospod, ter vas nekaj prositi.

— Mene?

Mordaunt se prikloni.

— Prišel sem k vam, moj junak, moj varuh, moj oče, ter vam pravim: Gospod, ali ste zadovoljni z menoj?

Cromwell ga pogleda osuplo.

Mordaunt niti ne trene.

— Da, pravi Cromwell; odkar vas poznam, niste storili samo svoje dolžnosti, temveč več nego svojo dolžnost; bili ste zvest prijatelj, spreten diplomat, dober vojak.

— Ali se spominjate, gospod, da sem jaz prvi

prišel na misel, da se pogajate s Škotec o tem, naj zapuste svojega kralja?

— Da, res je, ta misel je prišla od vas; jaz nisem še dovolj preziral ljudi, da bi bil prišel na to.

Ali sam bil dober poslanik v Franciji?

— Da, in dosegli ste od Mazarina, kar sem hotel.

— Ali sem se vedno goreče boril za vašo slavo in vašo korist?

— Morda še preveč goreče, kar sem vam že ravnokar očitil; toda kam merite z vsemi svojimi vprašanji?

— Da vam povem, milord, da je prišel trenutek, ko me morete poplačati z eno besedo za vse moje usluge.

— A! vsklikne Olivier z lahnim usmevom zaničevanja; res je, pozabil sem, da je vredna vsaka za sluga plačila, da ste mi služili in da niste še poplačani.

— Gospod, lahko me poplačate v tem trenutku bolj nego si želim.

— Kako to?

— Pri rokah imam plačilo in ga že skoro držim.

— In kako je to plačilo? vpraša Cromwell. Ali naj vam ponudim zlata? Ali zahtevate kako čast? Ali visoke službe?

— Gospod, ali mi izpolnite prošnjo?

— Povejte mi najprej, kaka je ta prošnja.

— Gospod, ko ste mi rekli: Izpolnite neko povelje, ali sem vam že kdaj odgovoril: Kako je to povelje?

— Toda ko bi se vaša želja ne dala izpolniti?

— Kadar ste imeli kako željo in ste jo poverili meni, da vam jo izpolnim, ali sem vam že kdaj rekel: Ni mogoče?

— Toda prošnja, ki jo izražate s takimi pripravi...

— Ah! bodite le mirni, gospod, pravi Mordaunt s posebnim izrazom, ne rušite vas ne!

— No, torej, pravi Cromwell, obljudbam vam, da ugodim vaši želji, če bo le to v moji moči; prosite!

— Gospod, pravi Mordaunt, to jutro sta bila ujeta dva človeka: dajte ju meni.

— Torej sta ponudila znatno odkupnino? pravi Cromwell.

— Nasprotno, mislim celo, da sta revna, gospod.

— Torej sta vaša prijatelja?

— Da, gospod, vsklikne Mordaunt, moja prijateljca sta; draga prijateljca, svoje življenje bi dal za njuno!

— Prav, Mordaunt, nadaljuje Cromwell, ki je začutil celo neko veselje ter dobil zopet boljše mnenje o Mordauntu; prav, dam ti ju, nočem niti vedeti, kdo sta; stori z njima, kar hočeš.

— Hvala, gospod! vsklikne Mordaunt, hvala! moje življenje je sedaj vaše, in če ga izgubim za vas, vedno bom še vaš dolžnik; hvala, poplačali ste me obilno za moje usluge.

In Mordaunt se vrže na kolena in vkljuv temu, da se je puritanski general branil, ker ni hotel ali pa se je samo delal, da ne mara, da bi se mu izkazovala ta skoro kraljeva čast, mu prime Mordaunt roko ter mu jo poljubi.

Dopolnilna deželnozborska volitev v tukajšnji trgovski in obrtni zbornici vsled smrti poslanca Holzerja se bo vršila dne 9. septembra t. l.

Na pettedenski dopust je šel državni pravnik Andr. Jeglič. Nadomeštal ga bo ta čas deželno sodni svetnik dr. H. Pangraci iz Trsta.

Tukajšnji vojaški poveljnik M. pl. Chalaupka je stopil z naslovom polkovnik v pokoj. V Gorici je bil 13. let. — Na njegovo mesto pride major Hoffmann tuk. 47. polka.

Dr. Gregorčič in svobodna misel. — Na katoliškem shodu v „Centralu“ je govoril dr. Gregorčič o svobodni misli, kako da se širi med ljudstvom. Jā, svobodna misel, ta peče Gregorčiča. Ljudstvo ne bi smelo svobodno misliti, ampak le tako, kakor ukazujejo misli on in politikujoči nunci. — Gregorčiča boli, da je ljudstvo na Goriškem svobodno mislilo ter obsodilo njega in njegovo prefriganjo politiko. Potem že mora govoriti na katoliškem shodu proti svobodni misli ter jo preklesti. Ali ne pomaga nič, če Gregorčič še tako kliče Luciferja na pomoč — naše ljudstvo vedno svobodneje misli in vedno bolj vidi, kaj zopet pleče Gregorčič proti goriškemu Slovincem. — Svobodne misli ne spravi več z Goriškega, pa če se v svoji teži na glavo postavi sredi Travnika.

Dr. Janez Evangelist Krek, največji krščanski socijalec sedanje dobe, je bil tudi prišel v Gorico na „katoliški“ shod. Krek je „furbac“ gospod, ki rad vleče ljudi. Vlekel jih je tudi v Gorici v „Centralu“. Najprej je potegnil nekega nadučitelja Ravniharja iz Kranjske, češ, da ker je prišel v Gorico, dokazuje, „kako globoko pojmuje duha našega gibanja“. Janez Evangelist pa dobro ve, kako nedolžen je v pojmovanju farovski podrepan Ravnihar. Krek je vlekel potem dijakke, pred vsem Vipavce, katere imenuje vročerkvne, hitre, odločne. Rekel je, da je „Dijaška zveza“ že dvakrat izvolila Vipavca za predsednika, da so taki hudi časi, da rabijo vročerkvne, hitre Vipavce. Govoril jim je o arabcih in pingavcih. Vipavci so arabci. Kadar zasijejo „dijaški zvezci“ boljši časi, takrat pa odbrcnejo vipavskega arabca in na njegovo mesto postavijo pristnega kranjskega pingavca Krekove pasme, ki spelje yoz k cilju od tam, koder je obležal z njim isker arabec-Vipavec. Lepo govori dr. Krek o Vipavcih! — Mož je vlekel in vlekel, potem pa rekel, da se morajo ogibati vprašanja, kdo vleče, temveč naj imajo pred očmi, kaj da vleče. Krek si zna zavarovati hrbet. — Pred seboj pa je videl tudi dičnega dr. Gregorčiča, Berbuča in druge take može. Ker jih Krek dobro pozna, jim je dal malo tobaka pod nos. Rekel je, da vspehe bodo zrl le tam, kjer posamezniki ne bodo reflektirali na osebno čast in dobiček. Osebno malikovalstvo mora izginiti, potem da tudi Bog pri vsakem delu svoj blagoslov. Tako je govoril Krek. Dr. Gregorčič se je držal grdo pri teh njegovih besedah. — Osebna čast in dobiček, o, posebne dobiček, potem pa osebno malikovalstvo — koliko je take robe pri goriških klerikalcih.

Krek jim je poribal pod nos hud tobak; kihnilo so, ali poboljšati se ne mislijo, gledé osebne časti, dobička in osebnega malikovalstva, tudi če ni božjega blagoslova. To pravimo mi in dr. Krek bo videl, kako imamo prav.

„Poslanec“ Berbuč bodi okoli po Vipavskem ter išče, kje bi kaj požrl za klerikalno stranko. Sedaj ob povodnih hodi okoli ter si gladi brado in se dela velikega prijatelja ljudstva, kakoršnega pa ga je zaman dobiti v deželni hiši. Berbuč še ni storil nič za kmeta pa tudi ne stori nikdar nič. Regulacijo Vipave je on s svojimi pajdaši zelenaril. — Berbuč rad obljuba, bomo že, bomo že, pravi, ne stori pa nikoli nič. Svoji stari navadi ostane zvest tudi gledé obljub, katere je trosil te dni po Vipavski dolini.

Zastopnik slovenske trgovine v Gorici je bil tudi navzoč na katoliškem shodu v „Centralu“. Kdo pa je ta zastopnik slovenske trgovine? Nihče drugi nego zagrizeni laški liberalci Teodoro Hribar iz „Krojaške zadruge“. Zagrizen Lah, ki se je sramoval svojega slovenskega pokoljenja ter ni hotel niti govoriti slovensko, dokler ni prišel v „Krojaško zadruge“; on, ki piše pri ljudskem štetju laščino za svoj materni jezik, ta laški človek naj bi zastopal kje slovensko trgovino v Gorici. — Tisti Ivo Česnik, ki je pozdravil Hribarja za zastopnika slovenske trgovine, je vstrelil velikega „katoliškega“ kozla. — Slovenski trgovci pa imajo nov dokaz, kako delajo slovenski klerikalci proti njim s tem, da se drznejo Laha Hribarja predstavljati celo za zastopnika slovenske trgovine v Gorici po svojih shodih. Naj se zgane tudi Trgovsko in obrtno društvo, da se naredi konec takemu škandalu!

Pesmi Jesenka Doksova. — Leta 1905. so izšle te ljubke pesmi pesnika Jesenka, ki mu je bilo vodilno načelo: Kar mi je v srcu, to mi bodi v besedi! — Žal, da ta lepa knjiga še ni razširjena med slovenskim svetom. Založnik te knjige gospod Ivan Bonač, knjigovezec v Ljubljani, bo sedaj začel knjige razpošiljati cenjenim domoljubom na ogled. — Čisti dobiček, ki ga prinese prodaja Jesenkovih pesmi, je namenjen njegovi osiroteli mnogoštevilni rodovini. (Jesenka je ostavil 7 nedoletnih otrok.) Cena elegantno vezanemu izvodu je samo 3 K, s pošto 20 v več. Knjigo je dobiti v vsaki slovenski knjigo-tržnici. — Kdor prejme knjigo, naj je nihče ne vrne, temveč naj pošlje zanj malenkostni znesek!

Umrl je v tukajšnji bolnišnici oni voznik Anton Musič iz Brume, o katerem smo poročali, da je bil stisnjen med dva voza ter se mu je pri tem polomilo par reber. Dobil je še take notranje poškodbe, da jim je podlegel.

Na Lokvah ni bilo, tako nam pišejo, nikdar nič posebnega med dekleti in fanti, odkar pa je tam „Marijino društvo“, se je obrnilo na slabše. Sedaj imajo na Lokvah celo jedno „dopelt“ Marijino hčer. „Primorski list“ molči o tem, župnik Plesničar tudi.

K mednarodni dirki koturaškega kluba „Orao“ Zagreb na progi Gradec-Zagreb, 240 km, ka-

tera se je vršila v nedeljo 16. t. m., se je prigrasilo 41 dirkačev. Udeležilo se jih je dirke samo 21. Iz Gradca so odšli ob 6-26 zjutraj ob groznem nallvu. Prvi je došel v Zagreb Milan Meniga, Hrvat, član kluba „Orao“ ob 4. uri 47'20" popoldne, drugi Šandor Rutzner, Hrvat, član kluba „Orao“ ob 4. uri 47'30" tretji Fran Kauffersch, Nemec član društva Edelweiss iz Gradca, ob 5. uri popoldne, četrti Mario Cuzzi, Italjan z Reke ob 5. uri 6'30", peti Mihailo Romagnoli Italjan z Reke ob 5. uri 12'50". V maksimalnem času 12 ur so došli še naslednji dirkači: Hans Ferbar iz Gradca, Viktor Petroci iz Zagreba, Franjo Krleža iz Zagreba. K tej dirki je odposlalo kolesarsko društvo „Gorica“ dirkača Edvarda Rusjana, kateri je moral v Celju od dirke odstopiti radi neprestanega dežja in slabe ceste ter defekta na kolesu. Do Celja je bil vedno med prvimi, da bi ne bilo takega naliva, bi gotovo odnesel eno izmed prvih daril. Kot zastopnika kolesarskega društva „Gorica“ je društvo odposlalo svojega neumornega predsednika gospoda Rudolfa Drufovka k juri v Zagreb. Gospod Edvard Rusjan je s to dirko pokazal, da je v resnici najboljši dirkač na Goriškem, ki se ne boji tudi večjih dirk.

Na Sv. Višarje tudi pridno hodijo romarji. Naš rojak nam poroča, da je bilo tam tudi mnogo ljudij iz naših krajev, tako tudi iz Lokvi. Doma manjka dostikrat za sol, za av. Višarje pa ne manjka kronic.

Griza je zavladala med tukajšnjim vojaštvom. Vojaška bolnišnica je polna bolnikov.

Velika skala se je odrgala s hriba sv. Valentina ter zdrčala dol v Sočo. Zadel je na železniški tir med postajališčem Sv. Mavrom in Solkanskim mostom ter ga poškodovala. Vlak, ki prihaja v Gorico ob 4-34 pop. je imel jedno uro zamude. Poškodbo so bili takoj popravili. — To se je zgodilo v nedeljo popoldne.

Ubogi vojak trpijo dosti na vajah pri veliki vročini. Včeraj popoldne so našli jednega na šempaskem polju po vajah. Neki kmet je pripeljal reveža do Ajševice. Mislili so, da izdahne. Iz Ajševice do Gorice so padli 3 izmučeni na tla.

Tatvina. — 20 K je ukradel nekemu Martiniču Marcel Oreker iz Pulja v stanovanju v ulici na grad, kjer sta bivala skupno. Orekerja so zaprli.

Neki vojak je skočil v nedeljo zvečer iz Vipavskega vlaka nekje blizu Dornberga ter se tako poškodoval, da je včeraj zjutraj umrl v Gorici. V vlaku z njim se je vozil neki človek, ki ga je strašil, da bo strašno kaznovan, ker ni imel voznega listka; pravil mu je, da je bil on tudi vojak ter da ve, kako so hude kazni za take reči. Vojak je v obupu skočil skozi okno. Onega človeka so navzoči na to strahovito oštel, in to po zaslužnju.

„Vse to ljubezen stiri.“ — Počasi sta korakala fant in dekle v nedeljo zvečer v blazenem mraku po ulici blizu sv. Antona v Gorici. Lepo mirno sta govorila med seboj ter se pogledavala, kar je treščilo v glavo

mladenke. Ni bila sicer božja strela, ampak trdi prsti razjarjene zanemarjave ljubice. Kakor mačka je šla za njima ob zidu; ko je prišla blizu na primernem kraju, pa je skočila na svoj plen ter zasadila svoje nohte v lase nje, ki ji zapeljuje fanta. Napadena seveda ni prenašala radovoljno naskoka na svoje lase, marveč se je zakadila tudi ona v lase svoje nasprotnice. To je bilo vpitje, kriki, vika, zmerjanja in najgrše besede so letele v zrak v goriški furlanščini. Lasali sta se ter se trgali, da sta bili vsi razhuštrani in so lasne zaponke s kepami las frčele okoli. Nabralo se je polno ljudij, ki so imeli velik „divertiment“; smeha in vika ni bilo ne konca ne kraja. — Fant je postopal prav diplomatično. Parkrat je zamahnil z roko proti napadalki, potem pa gledal in se počasi izmuznil, češ, obe utegneta priti še prav. Punci sta se še nekaj časa gledali, potem pa odšli seveda s krikom. Napadalka je dala napadeni v slovo nasvet: Pusti ga v miru. Fant je moj! — Nadaljevali sta boj najbrže pozneje v sanjah.

Odsek telovadnega društva „Goriški Sokol“ v Ajdovščini priredi dne 8. septembra 1908 v Ajdovščini veliko Sokolsko slavnost s sodelovanjem vseh primorskih sokolskih društev. Vspored: 1. ob 2. uri pop. začetek plesne zabave na dveh plesiščih na Lavričevem trgu; 2. ob 3 $\frac{1}{2}$ sprejem „Sokolov“ iz Gorice, Mirna, Prvačine, Solkana in Trsta ter drugih gostov na kolodvoru. 3. ob 5. uri javna telovadba na občinskem travniku pred cerkvijo: a) proste vaje; izvajajo vsa društva, b) vaje na drogu in bradli; izvajajo „Sokoli“ iz Trsta, Solkana, Gorice in Ajdovščine, c) skupine; izvajajo „Sokoli“ iz Ajdovščine. 4. Prosta in plesna zabava na Lavričevem trgu. — Pri plesu in telovadbi svirata dva oddelka Sokolske godbe iz Prvačine. — Vstopnina k plesu: 20 vin. komad. Sedeži na telovadišču: 40 vin. — Z ozirom na to, da je namenjen čisti dohodek ureditvi telovadnice novo ustanovljajočega se sokolskega društva v Ajdovščini, se radodarni doneski hvaležno sprejemajo. — Slovenci! pridite vsi na to slavnost in podprite s tem novo postojanko razširjajoče so uzvišene sokolske „stli.“ — V slučaju neugodnega vremena se bode vršila slavnost v nedeljo dne 13. septembra t. l.

Na zdar! Odbor.

Zaklela se je mlada psica belo-rmene dlake. Kdor jo pogreša, naj se zglesi pri g. St. Nosiču, brivcu na Travniku.

Javni ples v Prvačini. — V nedeljo 30. t. m. se vrši javni ples v Prvačini v gostilni g. Ivana Zorna.

Kupujte vžgalice družbe sv. Cirila in Metoda — To je še toliko večja dolžnost, odkar so pristrasili klerikalci na dan s svojimi „katoliškimi“ vžgalicami, katerih dobiček ne pojde res za obmejne Slovence, ampak v klerikalne namene. Te vžgalice so narejene nalašč za to, da bi se škodovalo družbi sv. Cirila in Metoda. Družba pa ne sme trpeti škode, zato kupujmo vžgalice družbe sv. Cirila in Metoda ter ogibajmo se vžgalic klerikalne stranke, v politične namene pripravljenih.

— Kaj! pravi Comwell ter vstavi Mordaunta, ki se je zopet dvignil; nobenega drugega plačila? ne zlata? ne časti?

— Dali ste mi vse, kar ste mi mogli dati, milord, in s tem dnevom ste me plačali za vse.

In Mordaunt plane iz generalovega šotora; vesolja mu je vriskalo srce in veselje mu je sijalo iz oči. Cromwell ga je spremljal s pogledi ter šepetal:

— Ubil je svojega strica! o! kaki so ti moji služabniki! Morda je prosil ta-je, ki ne zahteva od mene ničesar ali se vsaj dela, kakor bi ničesar zahteval, morda je prosil ta pred Bogom več nego oni, ki bodo prišli tirjat zlata, province in kruha nesrečnikov; nihče mi ne služi zastoj. Karl, moj jetnik, ima morda še prijateljev, a jaz jih nimam.

In Cromwell se zopet zastopi v misli, iz katerih ga je bil vzdramil Mordaunt.

XXX.

Plemiči.

Dočim se je napotil Mordaunt proti Cromwellovemu šotoru, sta odvedla d'Artagnan in Porthos svoja ujetnika v hišo, ki jima je bila odkazana za bivanje v Newcastlu

Opomin, ki ga je bil dal Mordaunt seržantu, ni ušel d'Artagnanovemu očesu; in zato je opozoril s pogledom Athosa in Aramis, naj bosta skrajno previdna. Aramis in Athos sta torej korakala tiho poleg svojih premagalcev. To jima tudi ni bilo težko, kajti opraviiti sta imela dovolj vsak s svojimi mislimi.

Če je bil kdaj kdo začuden, je bil pač Mousqueton, ko je zagledal s praga hišnih vrat štiri prijatelje, ki so prihajali v spremstvu enega seržanta in desetorice mož. Mel si je oči, ker ni mogel sam sebi verjeti, da vidi res Athosa in Aramis, ali slednjič si je moral vendar priznati, da sta res onadva. Že je hotel dati duška svojemu začudenju, ko mu je Porthos s pogledom velel, naj molči, s pogledom, ki ni trpel nobenega vprašanja.

Mousqueton je obstal kakor pribit ob vratih ter čakal, da se mu razjasni ta čudež. Najbolj ga je spravilo iz ravnotežja to, da so se vedli štiri prijatelji, kakor da se prav nič ne poznajo.

Hiša, v katero sta peljala d'Artagnana in Porthosa, Athosa in Aramis, je bila ona, v kateri sta stanovala od večera in ki jima jo je bil odkazal general Cromwell: stala je na voglu neke ulice; zadaj je bil nekak vrt, ob obeh straneh nasproti sosedni ulici pa so bila sezidana gospodarska poslopja.

Okna v pritličju so bila zamrežena, kakor so pogosto v majhnih provinciialnih mestih, tako da so bilo zelo podobna oknom kake ječe.

Prijatelja sta pustila ujetnika, da sta vstopila pred njima, ostala sama na pragu ter velela Mousquetonu, naj odvede vse štiri konje v hlev.

— Zakaj ne vstopiva z njima? vpraša Porthos.

— Zato, ker morava najprej vedeti, kaj nam hoče ta seržant in njegovih deset mož, ki ga spremljajo, odvrne d'Artagnan.

Seržant in njegovih osem ali deset mož se postavijo na vrt.

— D'Artagnan jih vpraša, kaj želijo in čemu so prišli sem.

— Dobili smo povelje, odvrne seržant, da vam pomagamo varovati ujetnika.

Na to se ni dalo nič reči, saj je bila to celo prav uljudna pozornost, in delati se je bilo treba hvaležnega onemu, ki je bil tako ljubezniv. D'Artagnan se zahvali seržantu ter mu podari krono, naj pije na zdravje generala Cromwella.

Seržant odvrne, da puritanci ne pijejo, ter spravi krono v žep.

— Ah, moj dragi d'Artagnan, pravi Porthos, kako strašen dan je to!

— Kaj pravite, Porthos? vi imenujete strašen današnji dan, ko sva našla svoja prijatelja?

— Da, toda v kakih okoliščinah!

— Res je, da je položaj zmeden, pravi d'Artagnan; toda nič ne de; pojdiva k njima in poskusiva dobiti malo jasnega vpogleda v naš položaj.

— Zelo zamotan je ta položaj, pravi Porthos, in sedaj razumem, zakaj mi je Aramis tako toplo priporočil, naj zadavim tega ostudnega Mordaunta.

— Ali tiho vendar! pravi d'Artagnan, ne izgovarjajte tega imena!

— Toda saj govorim francoski in oni so Angleži! pravi Porthos.

D'Artagnan pogleda Porthosa z onim začudenjem, ki se mu ne more ubraniti razumen človek, kadar čuje kaj takega.

Ko ga nato Porthos pogleda, ki ni razumel njegovega začudenja, ga pahne d'Artagnan v sobo, rekoč:

— Vstopiva!

Zveza narodnih društev.

Kolesarji! — Naše društvo priredi o priliki velike narodne slavnosti pevskega društva „Ipava“ dne 30. avgusta t. l. izlet v Miren. — Zbirališče kavarna „Central“ in gostilna Molar na Senenskem trgu. — Odbor točno ob 2. uri popoldne. — Rednik: Fran Batjel. — Oprava kolesarska. — Kolesarji! Komur le čas dopušča, naj se udeleži tega izleta. — Kolesarski „Zdravo!“

Odbor kol. društva „Gorica“.

Velika veselica se bo vršila v Mircu prihodnjega nedelje. Ker je ta veselica velepomembna radi ustanovitve „Mirenskega Sokola“, se nadeja predsedništvo „Zveze narodnih društev“, da poseti mnogo okoličanskih društev v nedeljo mirensko veselico, pa tudi drugo občinstvo iz sosednjih občin naj ne odmanjka, posebej se mora izkazati meščanstvo. Zveza z Mircem bo najbrže potom tramvajev najugodnejša. Pozdravimo torej v lepem številu najmlajšega „Sokola“ na Goriškem. Naša društva že itak rada sodelujejo pri veseliceh, v tem slučaju pa naj si štejejo v prijetno dolžnost, da povzdignejo s svojo prisotnostjo mirensko veselico ter da prisostujejo pri ustanovitvi „Sokola“. V nedeljo torej: **Vsi v Mircu!**

Pevsko-lamburško društvo „Podgora“ v Podgori priredi dne 27. septembra svojo veselico. Opozarjajo se tem potom sl. bratska društva na ta dan in so naprosena, naj bi ga upoštevala pri določevanju svojih veselice.

Bratno in pevsko društvo „Ipava“ v Mircu opozarja vsa bratska društva, ki se udeležijo slavnosti, da se vrši sprejem vseh društev pred vasjo pri slavoloku.

Bratno in pevsko društvo v Ozeljanu priredi v nedeljo, dne 30. avgusta t. l. javni ples na prostorih g. R. Špacapana Čisti dobiček se porabi v društvene namene. K obilni udeležbi uljudno vabi

odbor.

V Dornbergu se je vršila v nedeljo veselica društva „Naprej“ s predstavo „Cigani“. Prireditelj je vspela dobro v vsakem oziru; da bi bilo vreme ugodnejše, bi bil obisk še večji. Obljubljeno nam je obširneje poročilo.

Spominjajte se pri vseh prilikah tudi prepotrebne Z. N. D., ki skrbi za izobrazbo ljudstva!

Kaj je

Najboljše in od prvih avtoritet kakor tudi od tisoč praktičnih zdravnikov domačih in tujih priporočena hrana za zdrave kakor tudi na črevesju obbolele otroke in odrasle ljudi; ima veliko redilnih snovi, pospešuje razvoj mišičevja in kostij, uravnava prebavljanje in je z ozirom na porabo ceno.

„Der Säugling“ jako poučna knjiga, dobiti je brezplačno v prodajalnah ali pa pri R. Kufeke, Dunaj III.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Returnni vozni listki za brzovlake avstrijskih državnih železnic za promet med Dunajem na eni in postajami: Beljak, Blače, Treviž, Ponteba, Celovec (glavni kolodvor), Jesenice, Bled, Lesce, Bohinjska Bistrica, Podbrdo, Gorica (državni kolodvor), Občina in Trstom (drž. kolodvor) na drugi strani, se s 1. oktobrom 1908. odpravijo.

Trgovska pogodba s Srbijo. — Praška trgovska in obrtna zbornica se je obrnila na vlado s prošnjo, naj bi stopila trgovinska pogodba s Srbijo takoj v veljavo. Istotako je storila graška trgovska in obrtna zbornica.

Trelijski kongres avstrijskih trafikantov se je vršil te dni na Dunaju. Po kongresu so otvorili razstavo industrije kadilnih potrebštin.

Dosti češp in sliv imajo letos po Hrvatski in Slavoniji. Posebno bogato pa so obrodile v Ledincih v Sremsu; tem se kar drevje lomi pod bogatim pridelkom.

Politični pregled.

Sklicanje deželnih zborov. — „Wiener Zeitung“ je priobčila cesarski patent, s katerim so na 15. septembra sklicani deželni zbori: češki, gališki, solnograški, štajerski, koroški, moravski, šlezjski in predaljski, na dan 22. septembra deželni zbori: gorenjeavstrijski, tirolski in goriški, na 5. oktobra deželni zbor bukoviški.

Srbsko „veleizdajstvo“. — Iz Zagreba javljajo, da izide tamkaj v kratkem brošura, ki bo naperjena proti vohunu Nastiću ter priobči senzacionalne podrobnosti iz njegovega življenja. Brošura izide istočasno v hrvatsko-srbskem, madjarskem in nemškem jeziku.

Nastić je odšel v Budimpešto, odkoder namerava nadaljevati svojo kampanjo proti S bom na Hrvatskem.

Urednika „Obzora“ in „Pokreta“, katera so bili zaprti radi „veleizdajstva“, sta puščena na svobodo.

V Maroku je proglašen za sultana Abdul Hafid, ki je premagal sultana Abdul Aziza.

Ustava Bosni in Hercegovini. — Letošnji cesarjev rojstni dan so se zbrala vsa sarajevska društva ter so šla v slavnostnem sprejemu poklonit deželniemu poglavarju kot cesarjevemu namestniku, pred katerim je imel sarajevski podžupan dr. Mandić patriotičen nagovor, ki ga je končal s prošnjo do krone, naj bi se podelila Bosni in Hercegovini ustava. Ta važni pasus v dr. Mandićevem govoru se je glasil: „Prihajamo tedaj prositi Vašo prevzišnost, da bi blagovolili biti posredovalec teh čustev odkritosrčne lojalnosti pred najvišjim prestolom ter dobronamerni zagovornik najpohlevnejše, na cesarsko milost naslovljene prošnje: da se podeli neločljivim, pravnim in stvarnim vezem, ki spajajo Bosno in Hercegovino trideset let tesno z monarhijo, čimprej popolnoma izražena oblika v državno-pravnem oziru med tema pokrajinama in avstro-ogrsko monarhijo in napravi na tej podlagi ljudstvo Bosne in Hercegovine deležno državnih uredb modernega ustavnega življenja, za kar se narodova duša čuti zrelo.“ Deželni poglavar podmaršal pl. Winzor se je ljubeznivo zahvalil govorniku in vsem društvom ter obljubil obvestiti vladarja o patrijočnem nastopanju društev in vsega sarajevskega prebivalstva.

V Karlovih varih sta imela včeraj ruski zunanji minister Izvolski in francoski ministerski predsednik enourten razgovor.

Deželnozbornske volitve v Dalmaciji so razpisane na dneve 26., 28. in 31. oktobra t. l.

Razne vesti.

Osmi kongres slovanskih časnikarjev v Ljubljani. — Na dnevnem redu kongresa bodo tile referati: 1. Aleksander Borzenko, vseučiliški profesor v Odesi na Ruskem; „O vseslovanskem programu“; 2. A. Stahović, urednik in bivši član gosudarstvene dume iz Petrograda: „O vseslovanskem organu“; 3. Josip Holeček, urednik, podpredsednik „Zveze slovanskih časnikarjev“: „Ob 10letnici ustanovitve „Osrednje zveze slovanskih časnikarjev“; 4. Prokop Grégr, ravnatelj „Narodnih Listov“ v Pragi: „O slovanskem tiskovnem uradu“; 5. dr. A. Hajn, državni poslanec: „O sedanjem stanju reforme tiskovnega zakona“ in 6. Jos. Vejvára, urednik, tajnik osrednjega odbora: „O delovanju zveznega odbora in o ustanovitvi „Vseslovanske časnikarske zveze“. Ker vlada za letošnji kongres veliko zanimanje zlasti v inozemstvu, je odbor povabil na kongres časnikarske korporacije iz vseh slovanskih zemelj. Poleg avstrijskih slovanskih časnikarjev so prijavi udeležbo tudi Rusi, Srbi in Bolgari.

Kakor smo obveščeni, so se priglasili, da se udeležijo kongresa v Ljubljani med drugimi tile odličnjaki iz izvenavstrijskih slovanskih dežel: grof Vladimir Aleksejevič Bobrinski, poslanec v ruski dumi, knez Nikolaj Nikolajevič Lvov, poslanec v ruski dumi, Aleksander Stepanovič Gižickij, poslanec v ruski dumi, Roman Dmovski, predsednik „Poljskega kluba“ v gosudarstveni dumi, dr. Adam Doboszyński s soprogo, odvetnik v Krakovu, Ljudevit Straszewicz, urednik „Kurjera Polskiego“ iz Varšave, Kazimir Puffke, urednik „Dziennika Poznańskiego“ iz Poznanja na Pruskem, grof Henrik Potocki iz Koniecpola na Ruskem, knez Zdzisław Lubomirski iz Varšave, plemič Antonin Zwan s Poljskega, sedaj v Marijinih varih, dr. Fr. Veselovsky s soprogo, odvetnik v Trnovi na Ogrskem, grof

Ziga Plater iz Bialreza na ruskem Poljskem, Milan Harmine s soprogo, arhitekt v Budimpešti, in Svetozar Hurban-Vajansky, znameniti slovaški pisatelj in časnikar iz Turč. Sv. Martina na Ogrskem. Končno se je odbor prijavil, da se udeležijo kongresa, državni poslanec dr. Nikolaj Hlibovicki v družbi z dvema poslancema iz gosudarstvene dume. Kot zastopnik „Ruskega Slova“ v Moskvi in „Birževih Vješčnostih“ se je priglasil „Društvo slovanskih književnikov in časnikarjev“ dr. Lev Sokolovski-Karavajev, ki piše, da ima nalogo posvetiti največjo paznost mestu in njegovi okolici ter o svojih vtiskih poslati listoma obširno poročilo.

Javni shod v Boljuncu. — Vzlic neugodnemu vremenu se je nedeljski javni shod, ki ga je sklicalo v Boljuncu politično društvo za Hrvate in Slovence v Istri, povselpo toliko po veliki vdeležbi, kolikor vsej izvršitvi do velike manifestacije narodne misli in v mogoben protest proti prenašanju kranjskega prepira v Istro.

Državnemu poslancu prof. Matku Mandiću so prirejali zborovalci burne ovacije. Frenetičen aplavz je veljal tudi drugemu govorniku dr. Josipu Mandiću, predsedniku „Narodne delavske organizacije“. Tozadevna resolucija je bila ob velikem navdušenju enoglasno vsprejeta. Ovacije prof. Mandiću so se ponavljale ob slovesu od Boljuncanov. Na trgu so plapolale trobojnice, pred shodom in po shodu je svirala godba. Po zborovanju je krasno peval mešani zbor društva „Prešeren“. Tudi nekaj nasprotnikov je bilo na shodu, ali niso dali glasu od sebe. Od klerikalnih generalov ni bilo nikogar, da si so bili osebno pozvani od avtoritativnih oseb.

Velika nesreča v Pulju. Smrt pod vinskim sodom. — V petek popoldne sta kotnž Anton Peruško, star 49 let, in težak Štefan Coverlizza nakladala na molu Elizabetta v Pulju 6 sodov, polnih vina, na voz. Dva moža sta stala na vozu, dočim sta omenjena porivala sode po legah gor na voz. Nesreča je hotela, da sta dala sode od 6 hl vina prevelik sunek, tako da ga nista mogla udržati, ko se je zvalil z voz močjo navzdol, Peruška je sod podrl na tla in ga zmastil. Njegov obraz in prsa so bila strta, vsa rebra so mu bila zlomljena. Kmalu potem je revež izdihnil. Zapustil je vdovo in 4 otročiče.

Kongres esperantistov v Draždanah je bil zaključen 22. t. m. Prihodnje leto bosta dva kongresa, in sicer v Severni Ameriki v mestu Catenoba in pa v Barceloni.

Cesar se udeležil velikih vojaških vaj na zapadnjem Ogrskem v dneh 16., 17. in 18. septembra t. l.

Češki antimilitaristični kongres. — Dela se na to, da bi se vršil ta kongres še tekoče leto na Dunaju. Udeležili bi se ga delegatje antimilitarističnih organizacij ne le čeških, moravskih in šleskih, potem Gor. in Dol. Avstrije, Galicije, Dalmacije in Bosne; baje pridejo tudi Francozi in Belgijci. — Prvi tak kongres je bil zabranjen in sklicatelji vrženi v zapor.

„Kopniški stotnik“ Volgt namrava baje predavati po raznih nemških mestih. Da bo imel mir pred raznimi ženitnimi ponudbami, se poroči s svojo prejšnjo ljubico iz Kopnika.

V morje je padel v Trstu 69-letni težak Andrej Fernetič ter utonil.

Vojna ladja „Wien“ je zadela ob urodu v hvarsko pristanišče v Dalmaciji na skale. — Škoda je le neznatna.

Zeppelin se zopet dvigne v zrak. — Iz Kostnice poročajo, da se grof Zeppelin med 20. in 30. septembrom zopet dvigne v zrak s starejšim zrakoplovom model št. 4. Zrakoplov, uničen v Echterdingenu, bo popravljen še le za spomlad.

360.000 K je zalgal v Budimpešti v jedni noči neki ogrski velikaš.

Eksofšen deželno-vladni konceptni praktikant. — Kranjski deželni predsednik Schwarz je dobil praktikanta z prelepim imenom Carlo Marchese Paulucci delle Roncole Calabrese, ki bo pomagal upravljati slovensko kranjsko deželo.

V Carigradu je bil volikansk požar, ki je uničil 6000 hiš.

„Murski Sokol“ v Ljutomeru na Štajerskem je razvil pred kratkim svojo zastavo; bilo je navdušeno narodno slavlje.

Propadla je velika ruska petroljska tvrdka Šihajevo. Dolgov je 84 milijonov K, imetja 54 milijonov K.

Ponarejeni denar na Španskem. — Na Španskem je menda 150 do 200 milijonov ponarejenega denarja v prometu. Kolikor se tudi trudi, ne morejo goljufov zaslediti. Država po svojih bankah ves ponarejen denar pokupi. Zato ljudstvo drvi v banke.

Vzgalice družbe sv. Cirila in Metoda so vrgli zagrizeni klerikalci iz Narodnega doma v Velikovu. Družba pa vzdržuje v Št. Rupertu pri Velikovu — slovensko šolo, katero je postavila z velikimi denarnimi žrtvami. Ako bi šlo tako na Koroškem naprej, bo kmalu vse ponemčeno, česar si nikdo bolj ne želi kakor potemtakem klerikalci.

Prevelik za vojake. — Rokoborilec Hrvat Antonič je prišel letos na vojaški nabor, a so ga izvrgli, ker je prevelik. Erar bi imel za velikana velike izdatke, ker bi bilo treba zanj posebnih odredb glede obleke, oborožitve, postelje in prehranitve.

Iredentovske šale. — Iz Inomosta poročajo, da so v Marteni obesili ponoči trije Lahji na tamkajšnji zvonik laško zastavo. Prebivalci so drugi dan ogorčeni sneli laško zastavo ter jo sežgali. Oni, ki so obesili zastavo, so jo popihali čez mejo; enega oblast pozna.

Slav. občinstvu in vinorejcem se uljudno naznanja, da se dobe prave

klosterneburške moštne vage

edino le pri

J. Primožiču, optiku

v Gorici, na Kornu št. 13.

Pošilja se tudi po pošti.

Proda se 20 do 30 kvintalov

sliv (češp).

Iste bodo popolnoma zrele 10. do 15. septembra.

Obrniti se je na gosp. Antona Kaus, na Hribu Plužna p. Bovec.

Josip Patek

naslednik Karola Čufer

prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ulica sv. Antona št. 7. (v hiši g. Kopača)

izvršuje vsa stavbena in galanterijska dela po načrtih.

Posebno se priporoča vsem kmetovalcem za: mehe za žvčanje po zadnjem sistemu, škropilnice za vitrijol, polivalnike za vrte. Novost: ventilatorji za dimnike. Poprave se izvršujejo točno in po zmerni ceni.

SVOJI K SVOJIM!

Peter Cotič
čevljarski mojster

GORICA, Raštelj 32 (v lastni hiši).

PODRUŽNICA

v Gosposki ulici štev. 1. nasproti „Monta“. Sprejema vsakovrstna naročila po meri in poprave. Naročila z dežele se razpošiljajo po pošti.

CENE ZMERNE

Naznanilo preselitve.

Čast. mi je naznaniti svojim cenj. odjemalcem, da sem preselil svojo

trgovino usnja združeno z tvornico nadplavov
iz ulice pred nadškofijo
v Gosposko ulico št. 10.

Nadalje opozarjam, da sem založil svojo zalogo z raznimi usnji katerekoli vrste ter z vsemi potrebščinami, ki spadajo v čevljarstvo obrt. Zanašaje se, da me bodo podpirali moji cenj. odjemalci tudi v nadalje, bilježim z odličnim spoštovanjem

L. Scalettari.

Razglas.

Županstvo občine Sežana oddaja potom ofertne obravnave zgradbo napajališča v Sežani za iznos 59.000 K.

Pismene ponudbe se lahko udeleži vsakdo, kateri pred obravnavo položi 5% varščino v znesku 2950 kron, katera se zviša s sprejemom dela na 10%.

Iste se vsprejemajo za v troškovniku določena dela do 10. septembra 1908. opoldne.

Načrti, popis dela, troškovnik in oči so na razpolago vsakomur ob uradnih urah.

Županstvo v Sežani

23. avgusta 1908.

Župan: **Fran Štolfa.**

**Učenci ali učenke
se sprejmejo**

na hrano in stanovanje

pri dobri družini v Gorici.

Naslov pové upravništvo.

**Na prodaj je
nova hiša z vrtom**

nasproti drž. kolodvora.

Isti se nahaja sedaj gostilna.

Natančnejše se izve v Solkanu št. 11.

Kmetijsko in konsumno društvo v Zgoniku pri Proseku

išče krčmarja.

Pojasnila daje odbor.

CHRISTOFLE & Co Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone gospodinjstvo itd.

C. kr. **Christofle & Co. Dunaj** I. Opernring 5 (Heinrichshof).

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupeh. — Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

Cenar prihrani, kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14

(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo
izbero pohištva vseh slogov za
vsak stan, priprostega in naj-
finejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica

za tapcirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
podobe na šipe in platno, ogledala,
zima in platno.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje.

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujece od K 1-20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljšče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala da ostane „Original“ le najboljši.

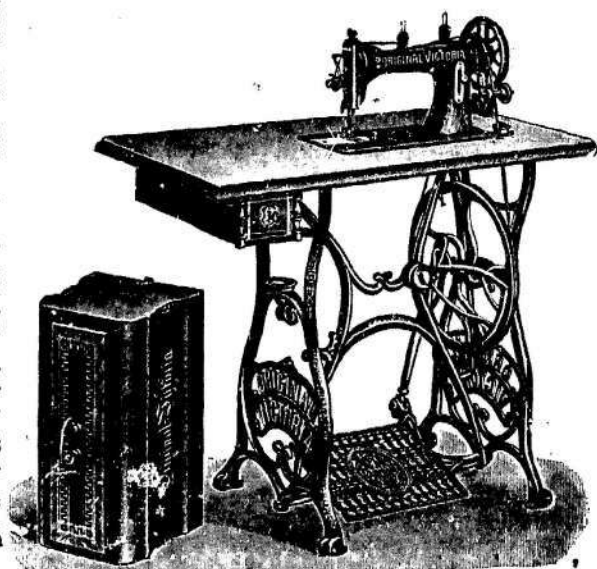
Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpravi za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov. Za vsak stroj jamčimo 10 let. Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, d. Puch, orodja, municije in vseh lovskih priprav pri trdkih

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

„Goriška ljudska posojilnica“

vplisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadržnikom na vknjižbo po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1907: Zadržnikov 1867 z deleži v znesku 99.684 kron. — Hranilne vloge: 1.706.550-77. Posojila: 1.699.186-77. — Reservni zaklad: 85.954-35. — Vrečnost hiš: 112.328-